

Kun i lidt mere end to år blev det forundt Niels Pedersen at virke i den danske rigsdag, men i dette korte spand af tid nåede han at deltage i en ikke ubetydelig del af lovgivningsarbejdet. En række vigtige ordførerskaber blev således betroet ham af hans parti. Jeg nævner bl. a. boliglovgivningen,

bygge støttelovgivningen, retsplejeloven, lovgivningen om Grønland og krigsforsikringslovene. I det dertil hørende udvalgsarbejde deltog han med al den energi, der på en række områder prægede hans gerning.

Han mødte iøvrigt ikke uforberedt til sin rigsdagsgerning; han havde gennem en del års kommunalt arbejde skaffet sig indsigt i de samfundsspørgsmål, der må kendes, hvis et medlem af rigsdagen skal kunne øve en indsats. Det

umiddelbare indtryk, man fik af Niels Pedersen, var en stilfærdighed, hvorigennem han i nogen grad satte sin egen person i baggrunden, hvilket imidlertid ikke betød hverken manglende evne eller vilje til at sætte kraft og styrke ind i de sager, han kæmpede for, og det var ved sådanne lejligheder, hans menneskelige egenskaber helt kom til deres ret. Disse egenskaber fik måske endda deres bedste karakteristisk gennem hans erhvervsmæssige karriere.

Udelukkende på basis af sin flid, sine evner og sin redelighed arbejdede Niels Pedersen sig frem til en meget betydelig erhvervsmæssig position, men i sin daglige fremfærd var han stadig den stilfærdige arbejdsdertype, der aldrig lod sig blænde af sine egne resultater.

I rigsdagen vil vi mindes ham som en samvittighedsfuld kollega, der tog sin tørn som noget selvfølgeligt og aldrig forlangte, at hans udviklede pligtfølelse skulle særlig understreges. (F. sp. 1099).